

Ezt az oldalt gépi fordítással [\[Link\]](#) fordították le. A gépi fordításokban előfordulhatnak az egyértelműséget és a pontosságot potenciálisan csökkentő hibák; az ombudsman nem vállal felelősséget az esetleges eltérésekért. A legmegbízhatóbb és jogilag korrekt tájékoztatásért olvassa el a fenti linken található, angol nyelvű forrásverziót. Bővebb információért tekintse meg [nyelvi és fordítási politikánkat \[Link\]](#).

Jogsértési ügy megfelelő kezelésének állítólagos elmulasztása - 2979/2008/VL. sz. ügyben hozott határozata

Határozat

Ügy 2979/2008/VL - Vizsgálat megindítása 15/12/2008 - Határozat 06/05/2010

A panaszos, egy svéd állampolgár, aki feleségével együtt az Egyesült Királyságban él. A panaszos felesége egy harmadik ország állampolgára, akitől spanyolországi útjuk során megtagadták a beutazás jogát, mivel nem rendelkezett érvényes schengeni vízummal. A panaszos úgy véli, hogy Spanyolország nem hajtotta végre megfelelően az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004/38/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdését, amely kimondja, hogy érvényes tartózkodási kártya birtoklása mentesíti az érintett személyt a vízumkötelezettség alól. A panaszos felesége rendelkezett ilyen kártyával, azonban a spanyol jog szerint csak olyan tartózkodási kártya fogadható el, melyet a Schengeni Egyezményt teljes mértékben alkalmazó tagország adott ki.

A panaszos ennek következtében jogsértési panaszt nyújtott be Spanyolország ellen az Európai Bizottsághoz.

2008. november 17-i válaszában a Bizottság Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatósága megállapította, hogy Spanyolország „helyesen ültette át” a 2004/38/EK irányelvet nemzeti jogába.

Ezt követően a panaszos panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz, aki vizsgálatot indított.

Véleményében a Bizottság rávilágított, hogy hiba történt, mivel a 2008. november 17-i levelének kérdéses részében annak kellett volna állnia, hogy „helytelenül ültette át” a „helyesen ültette át” helyett. A Bizottság megjegyezte, hogy a hibáról már írásban értesítette a panaszost és elnézést kért a tévedésért. A Bizottság tisztázta, hogy véleménye szerint Spanyolország nem

megfelelően ültette át nemzeti jogába a 2004/38/EK irányelv vonatkozó rendelkezését.

Az ombudsman egyik kérdésére válaszolva a Bizottság közölte, hogy a 2004/38/EK irányelv nemzeti jogba való tagállamok általi átültetésével kapcsolatban körülbelül 1 100 problémás kérdést azonosított. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy mielőtt jogsértési eljárást indítana, valamennyi tagállammal kétoldalú megbeszélést folytat. A Bizottság kijelentette, hogy kész jogsértési eljárást indítani minden olyan ügyben, amely a kétoldalú megbeszélés után megoldatlan marad.

Az ombudsman üdvözölte azt a tényt, hogy a Bizottság elismerte a hibát és elnézést kért a panaszostól. Az ombudsman a lényegét tekintve a Bizottság eljárását indokoltnak találta, és megállapította, hogy további vizsgálatra nincs szükség, ezért az ügyet lezárta.

Mindazonáltal az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy tájékoztassa a panaszos által felvetett kérdésre vonatkozóan tett későbbi intézkedéseiről.

A PANASZ HÁTTERÉRŐL

1. A panaszos svéd állampolgár, aki bolíviai feleségével együtt az Egyesült Királyságban lakik. A panaszos és felesége Spanyolországba utazott, ahol a feleségét megtagadták a belépéstől, és egy cellában tartották, hogy másnap kitoloncolják őket. A panaszos szerint a spanyol hatóságok azt állították, hogy felesége nem rendelkezik érvényes schengeni vízummal, és nem rendelkezik elegendő pénzügyi forrással ahhoz, hogy beléphessen az országba. A panaszos hangsúlyozta, hogy felesége családtagként érvényes tartózkodási kártyával rendelkezett, amelyet az Egyesült Királyság a 2004/38/EK irányelv [1] (a továbbiakban: 2004/38 irányelv) alapján állított ki. Hozzátette, hogy náluk volt egy érvényes házassági anyakönyvi kivonat hiteles másolata is. Azt mondták nekik, hogy a feleség számára csak Bolíviában lehet érvényes schengeni vízumot kiadni.

2. 2008. szeptember 4-én a panaszos kötelezettségszegési panaszt nyújtott be az Európai Bizottság Főtitkárságához. 2008. szeptember 5-én panaszát nyilvántartásba vették, és a Jogérvényesülés, Szabadság és Biztonság Főigazgatóságához (a továbbiakban: JLS Főigazgatóság) rendelték. A Bizottsághoz intézett levelében a panaszos előadta, hogy a vonatkozó spanyol szabályok, nevezetesen a Real Decreto 240/2007 4. cikkének (2) bekezdése nem ültette át megfelelően a 2004/38 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését a spanyol jogba. A panaszos felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy a Real Decreto 240/2007 csak a Schengeni Megállapodást alkalmazó tagállamok által kiállított tartózkodási engedélyekre vonatkozott.

3. A Real Decreto 4. cikke (2) bekezdésének panaszos általi fordítása a következőképpen szól:

„ 2. Az országba belépő családtagoknak, akik nem az Európai Unió valamely tagállamának vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államnak az állampolgárai,

rendelkezniük kell érvényes útlevelemmel és – amennyiben azt a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelet előírja – a vonatkozó beutazóvízummal. Ezeket a vízumokat térítésmentesen kell kiadni, és előnyben kell részesíteni az uniós polgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagok vízumának feldolgozását.

Az uniós polgár azon családtagjai, akik a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodást és annak végrehajtási szabályait teljes körűen végrehajtó államok egyike által kiállított érvényes tartózkodási engedélyt mutatják be, mentesülnek a beutazási vízum megszerzésének kötelezettsége alól, és nem kötelesek az országba való belépéskor vagy az ország elhagyásakor útlevelemmel bélyegzővel ellátni [2]. ”

4. A 2004/38 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Azok a családtagok, akik nem valamely tagállam állampolgárai, csak az 539/2001/EK rendelettel vagy adott esetben a nemzeti joggal összhangban kötelesek beutazási vízummal rendelkezni. Ezen irányelv alkalmazásában a 10. cikkben említett érvényes tartózkodási kártya birtoklása mentesíti az ilyen családtagokat a vízumkötelezettség alól.

A tagállamok e személyek számára minden lehetőséget biztosítanak a szükséges vízumok megszerzéséhez. Az ilyen vízumokat a lehető leghamarabb és gyorsított eljárás alapján díjmentesen kell kiadni. ”

5. A 2004/38 irányelv 10. cikke előírja, hogy a tagállamok tartózkodási kártyát állítanak ki az uniós polgár nem uniós családtagjai számára, miután a kérelmező benyújtotta az irányelvben előírt szükséges okmányokat.

6. Annak ellenére, hogy az Egyesült Királyság uniós tagállam, nem vesz részt a schengeni megállapodásban [3].

7. 2008. október 17-én a Jogérvényesülési és Jogi Főigazgatóság választ küldött a panaszosnak. E levélben a DG JLS utalt a 2004/38 irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon kikötésre, amely előírja, hogy az uniós polgár harmadik országbeli állampolgár családtagja az 539/2001/EK rendelettel [4] összhangban beutazási vízummal rendelkezzen. Hozzátette azonban, hogy az uniós polgárhoz az állampolgársága szerinti tagállamtól eltérő tagállamban csatlakozó vagy kísérő harmadik országbeli családtagok ugyanezen cikk alapján mentesülhetnek a vízum bemutatásának kötelezettsége alól, ha rendelkeznek az irányelv 10. cikkében előírt, valamely tagállam által kiállított érvényes tartózkodási kártyával. A Jogérvényesülési Főigazgatóság megerősítette továbbá, hogy az Egyesült Királyság hatóságai által kiállított tartózkodási kártyának mentesítenie kellett volna a panaszos feleségét azon kötelezettség alól, hogy vízumot nyújtson be más uniós tagállamokban. A Jogérvényesülési és Jogi Főigazgatóság azonban úgy vélte, hogy a Real Decreto 240/2007 „megfelelően ülteti át a 2004/38/EK irányelvet.” A Jogérvényesülési Főigazgatóság az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlatára is hivatkozott, amely szerint a tagállam nem küldhet vissza olyan

harmadik országbeli állampolgárt, aki valamely tagállam állampolgárával házasságban él, és megkísérel belépni a területére anélkül, hogy érvényes személyazonosító igazolvánnyal vagy adott esetben vízummal rendelkezne, amennyiben ez a személy bizonyítani tudja személyazonosságát és házastársi kapcsolatait. A Bizottság előadta, hogy a spanyol hatóságoknak így lehetőséget kellett volna adniuk a panaszos feleségének, hogy a visszaküldés előtt bizonyítsa személyazonosságát és családi kapcsolatait. A fentiek fényében a Jogérvényesülési és Jogi Főigazgatóság azt javasolta, hogy a panaszos által leírt incidens valószínűleg az uniós jog helytelen alkalmazásának elszigetelt esete volt, és azt tanácsolta neki, hogy forduljon a SOLVIT-hoz, és fontolja meg nemzeti szinten kártérítési igény előterjesztését.

8. 2008. október 18-án a panaszos válaszolt a Bizottság 2008. október 17-i levelére. Kifejtette, hogy nem személyes körülményeivel kapcsolatban kíván panaszt tenni, hanem a 2004/38 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a spanyol jogba való helytelen átültetéséről kívánt tájékoztatni a Bizottságot. A panaszos rámutatott, hogy tud más párokról, akik hasonló helyzetben voltak, és ezért ez nem elszigetelt eset. Arról is tájékoztatta a Bizottságot, hogy nemzeti szinten jogi lépéseket tesz a spanyol határrendőrség ellen. Ugyanakkor megismételte, hogy Spanyolország nem ültette át megfelelően az irányelvet, és hogy következképpen a Real Decreto 240/2007 azáltal, hogy a mentességet a schengeni térségben kiállított tartózkodási kártyákra korlátozta, kizárta az Egyesült Királyság érvényes tartózkodási kártya bemutatásának lehetőségét. A panaszos megismételte a Bizottsághoz intézett azon kérelmét, hogy vizsgálja meg a 2004/38 irányelv spanyol átültetésének helyességét.

9. Mivel a panaszos nem kapott választ a Bizottságtól, 2008. november 5-én panaszt nyújtott be az európai ombudsmanhoz.

A VIZSGÁLAT TÁRGYA

10. Panaszában a panaszos a következő két állítást és a következő állítást terjesztette elő:

Állítások:

- *A Bizottság Jogérvényesülési és Jogi Főigazgatósága nem kezelte megfelelően a 2004/38/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének a Spanyol Királyság által a Real Decreto 270/2004. sz. ügyben történő helytelen átültetésével kapcsolatos panaszát.*
- *A Bizottság nem válaszolt második e-mailjére.*

Követelés:

- *A Bizottságnak megfelelően kell kezelnie panaszát.*

11. A Bizottság helyes hivatali magatartásról szóló kódexe előírja, hogy a levelezésre 15 munkanapon belül választ kell küldeni. A panaszos 2008. november 5-én nyújtotta be panaszát, azaz 2008. október 18-i levele tekintetében az említett határidő lejárt előtt. Az ombudsman ezért úgy ítélte meg, hogy nincs elegendő indok a második állításnak a vizsgálatba való felvételére, és a Bizottságot arra kérték fel, hogy csak az első állítással és az állítással kapcsolatban fejtsse ki észrevételeit.

A VIZSGÁLAT

12. 2008. december 15-én az ombudsman vizsgálatot indított, és kikérte a Bizottság véleményét.

13. 2009. április 1-jén a Bizottság megküldte véleményét, amelyet észrevételezés céljából továbbított a panaszosnak. Ilyen észrevételt nem nyújtottak be.

14. 2009. szeptember 7-én az ombudsman felkérte a Bizottságot, hogy válaszoljon az ügy kezelésével kapcsolatos két kérdésre.

15. 2009. december 15-én a Bizottság megküldte válaszát, amelyet észrevételezés céljából továbbított a panaszosnak. Ilyen észrevételek nem érkeztek.

AZ OMBUDSMAN ELEMZÉSE ÉS KÖVETKEZTETÉSEI

A. A panaszos kötelezettségszegési panasza és az ahhoz kapcsolódó követelés megfelelő kezelésének elmulasztása

Az ombudsmanhoz benyújtott érvek

16. Véleményében a Bizottság a 2008. november 14-i levelére hivatkozott, amelyben válaszolt a panaszos második e-mailjére. A Jogérvényesülési Főigazgatóság elnézést kért a felmerült félreértésért, és tisztázta álláspontját a 2004/38 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének Spanyolország általi átültetésével kapcsolatban. Megerősítette, hogy úgy tűnik, hogy Spanyolország *nem* ültette át megfelelően az említett rendelkezést, mivel csak a Schengeni Megállapodásban részt vevő tagállamok által kiállított tartózkodási kártyákat fogadott el, annak ellenére, hogy az irányelv valamennyi tagállam által kiállított tartózkodási kártyákra hivatkozik. 2008. november 14-i levelében a DG JLS megjegyezte, hogy a panaszos által szolgáltatott információkat figyelembe fogják venni a nemzeti jogszabályok 2004/38 irányelvnek való megfelelésének átfogó vizsgálata során. Az átfogó vizsgálatról szóló zárójelentést 2008 decemberében nyújtották be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

17. Véleményében a Bizottság kifejtette, hogy a panaszos 2008. október 17-i levelére adott válasza azon a feltételezésen alapult, hogy a panaszos panaszt kíván tenni a feleségét érintő konkrét incidens miatt, és hogy gyakorlati megoldást szeretne találni az annak alapjául szolgáló helyzetre. A Bizottság levelében szereplő jogi elemzés rámutatott arra, hogy a panaszos feleségét mentesíteni kellett volna a vízumkötelezettség alól, mivel az Egyesült Királyság hatóságai által kiállított tartózkodási kártyával rendelkezett. Az elemzést követő bekezdés azonban nem szándékos hibát tartalmazott, tekintettel arra, hogy a „*megfelelő*” szónak a „*hibás*” szót kellett volna használnia.

18. A panaszos nem tett észrevételt a Bizottság véleményével kapcsolatban.

19. Az ombudsman megvizsgálta a Bizottság véleményét, és felkérte, hogy tegyen észrevételeket az ügy kezelésével kapcsolatos két kérdéssel kapcsolatban. Ami az eljárási szempontokat illeti, az ombudsman megkérdezte, hogy a Bizottság úgy ítélte-e meg, hogy az uniós jog megsértése tekintetében megfelelt a panaszossal fennálló kapcsolatokról szóló közleménynek [5] (a továbbiakban: közlemény). Ezenkívül az ombudsman megjegyezte, hogy a 2004/38 irányelv végrehajtásáról szóló jelentés, amelyet a Bizottság 2008 decemberében nyújtott be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [6], nem jelölte meg, hogy a Bizottság milyen lépéseket szándékozik tenni a szóban forgó rendelkezés megsértésének orvoslása érdekében. Ezért arra kérte a Bizottságot, hogy pontosítsa, hogy milyen lépéseket tett vagy szándékozik megtenni a panaszos által felvetett kérdéssel kapcsolatban, vagy adott esetben fejtse ki, hogy miért véli úgy, hogy ilyen intézkedésre nincs szükség.

20. Válaszában a Bizottság először is megismételte, hogy a panaszos által szolgáltatott információkat figyelembe vették mind a nemzeti jogszabályok 2004/38 irányelvnek való megfelelésének átfogó vizsgálata során, mind pedig az irányelv alkalmazásáról szóló, 2008. december 10-én elfogadott jelentésében. A jelentés arra a következtetésre jutott, hogy öt tagállam, köztük Spanyolország, nem rendelkezik vízummentességről a másik tagállam által kiállított tartózkodási kártyával rendelkező családtagok számára [7]. A Bizottság hangsúlyozta, hogy a különböző forrásokból, többek között az egyéni panaszokból származó információk mérlegelése után jutott erre a következtetésre. E panaszok egyikét a panaszos nyújtotta be.

21. A Bizottság hangsúlyozta, hogy már tudott arról, hogy Spanyolország helytelenül ültette át a szóban forgó uniós jogi rendelkezést, mielőtt a panaszos 2008 szeptemberében benyújtotta panaszát. Panaszát tehát úgy kezelték, mint amely megerősíti az uniós joggal ellentétes közigazgatási gyakorlat fennállását.

22. Következésképpen a Bizottság nem vette nyilvántartásba a panaszt a panaszok központi nyilvántartásában. A Bizottság azonban elismerte, hogy nem tájékoztatta kellő mértékben a panaszost ennek okairól. A Bizottság ezért 2009. október 14-én levelet küldött a panaszosnak, amelyben utalt a jelentés megállapításaira, valamint azokra a lépésekre, amelyeket Spanyolország uniós jognak való megfelelése érdekében meg kíván tenni. Ebben a levélben a Jogérvényesülési és Jogi Főigazgatóság azt is kifejtette, hogy miért nem vette nyilvántartásba a panaszos jogsértési panaszát, hivatkozva a közleményben felsorolt okokra. A Bizottság által idézett szakasz [8] előírja, hogy a levelezés nem vizsgálható panaszként, és ezért nem vehető fel a panaszok központi nyilvántartásába, ha olyan sérelmet állapít meg, amellyel kapcsolatban a Bizottság világos, nyilvános és következetes álláspontot fogadott el, amelyet közölni kell a panaszossal.

23. Az ombudsman második kérdésével kapcsolatban a Bizottság hangsúlyozta, hogy fokozni fogja az irányelv helyes átültetésének és végrehajtásának biztosítására irányuló erőfeszítéseit. Ebben az összefüggésben a Bizottság teljes mértékben élne az EK-Szerződés 226. cikke (jelenleg az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikke) szerinti hatáskörével, és

szükség esetén kötelezettségszegési eljárást indítana. Tekintettel arra, hogy a Bizottság a nemzeti átültető intézkedésekkel kapcsolatban körülbelül 1100 problémát azonosított, amelyek problémásnak bizonyultak, úgy határozott, hogy a kötelezettségszegési eljárás megindítása előtt kétoldalú találkozót tart valamennyi tagállammal. Pontosította, hogy a spanyol hatóságokkal való találkozót 2010 januárjára tervezik, és hogy a 2004/39 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése az egyik megvitatandó kérdés. A Bizottság kijelentette, hogy kész kötelezettségszegési eljárást indítani minden olyan kérdésben, amely a kétoldalú találkozót követően megoldatlan maradt.

24. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy úgy ítéli meg, hogy ésszerű módon kezelte a panaszos panaszát.

25. A panaszos nem nyújtott be észrevételeket a Bizottság további észrevételeivel kapcsolatban.

Az ombudsman értékelése

27. Ami az eljárási kérdéseket illeti, az ombudsman megjegyzi, hogy a Bizottság elismerte, hogy megközelítése nem felel meg teljes mértékben a közleményének. A közlemény 3. pontjában említett okok közül az ötödik szerint a panasz nem vizsgálható jogsértési panaszként, és így nem vehető nyilvántartásba, ha „olyan sérelmet állapít meg, amellyel kapcsolatban a Bizottság világos, nyilvános és következetes álláspontot fogadott el, amelyet közölni kell a panaszossal”.

28. Az ombudsman nincs meggyőződve arról, hogy ilyen „egyértelmű, nyilvános és következetes álláspont” létezett 2008. szeptember 4-én, amikor a panaszos panaszt nyújtott be a Bizottsághoz. A panaszoshoz intézett 2009. október 14-i levelében és az ombudsmanhoz intézett beadványaiban a Bizottság utalt a 2008. december 10-én elfogadott jelentésre annak bizonyítása érdekében, hogy már állást foglalt a kérdésben. Ez a jelentés tehát csak három hónappal azután jelent meg, hogy a panaszos először fordult a Bizottsághoz.

29. Mindazonáltal figyelembe kell venni, hogy a panaszos nem azt kifogásolta, ahogyan a Bizottság a jelen ügyben a közleményét alkalmazta, hanem a Bizottság megközelítésének lényegét. Az ombudsman ezért úgy véli, hogy az ügy eljárási vonatkozásaival már nem kell foglalkozni.

30. Ami az ügy érdemét illeti, az ombudsman üdvözli, hogy a Bizottság elismerte a 2008. október 17-i levelében szereplő hibát, és bocsánatot kért a panaszostól. Azt is értékeli, hogy a Bizottság foglalkozott a panaszos által felvetett kérdéssel, és arra a következtetésre jutott, hogy Spanyolország helytelenül hajtotta végre a 2004/38 irányelv 5. cikkének (2) bekezdését.

31. A közösségi jog ilyen megsértésének feltárása esetén a Bizottság a Szerződések őreként kötelezettségszegési eljárást indíthat az érintett tagállammal szemben, ami a Bíróság előtti keresethez vezethet.

32. Az ombudsman további információkérésére adott válaszában a Bizottság megerősítette,

hogy teljes mértékben élni fog a Szerződések szerinti hatáskörével, és szükség esetén kötelezettségszegési eljárást indít. A Bizottság azonban kifejtette, hogy a 2004/38 irányelvet átültető nemzeti intézkedésekkel kapcsolatos mintegy 1100 kérdést azonosított, amelyeket problémásnak tekintettek, és ezért úgy döntött, hogy a kötelezettségszegési eljárás megindítása előtt kétoldalú találkozót tart valamennyi tagállammal.

33. Az ombudsman a Bizottság megközelítését egyértelműen ésszerűnek tartja. Ilyen körülmények között úgy véli, hogy a jelen ügyben nincs szükség további vizsgálatokra.

C. Következtetés

A panasz kivizsgálása alapján az ombudsman a következő következtetéssel zárja le:

Az ombudsman megállapítja, hogy a jelen ügyben nem indokolt további vizsgálatokat végezni.

A panaszost és az Európai Bizottságot tájékoztatják erről a döntésről.

Az ombudsman azonban nagyra értékelné, ha a Bizottság 2010. szeptember 30-ig tájékoztatná őt a panaszos által felvetett kérdés nyomon követéséről.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Kelt Strasbourgban, 2010. május 6-án.

[1] Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, valamint a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.).

[2] A Real Decreto 240/2007 a BOE 2007. február 28-i 51. számában jelent meg, 8558. o. A Real Decreto 240/2007 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének eredeti spanyol szövege a következőképpen szól:

„2. Los miembros de la familia que no posean la nacionalidad de uno de los Estados miembros de la Unión Europea o de otro Estado parte en el Acuerdo sobre el Espacio Económico Europeo efectuarán su entrada con un pasaporte válido y en vigor, además, el correspondiente visado de entrada cuando así lo disponga el Reglamento (CE) 539/2001, de 15 de marzo, por el que se establece la lista de terceros países cuyos nacionales están sometidos a la obligación de visado para cruzar las fronteras externas y la lista de terceros países cuyos nacionales están exentos de esa obligación. La expedición de dichos visados será gratuita y su tramitación tendrá carácter preferente cuando acompañen al ciudadano de la Unión o se

reúnan con él.

La posesión de la tarjeta de residencia de familiar de ciudadano de la Unión, válida y en vigor, expedida por un Estado que aplica plenamente el Acuerdo de Schengen, de 14 de junio de 1985, relativo a la supresión gradual de los controles en las fronteras comunes, y su normativa de desarrollo, eximirá a dichos miembros de la familia de la obligación de obtener el visado de entrada y, a la presentación de dicha tarjeta, no se requerirá la estampación del sello de entrada o de salida en el pasaporte.”

[3] A schengeni térség 24 országot foglal magában: 22 uniós tagállam – Ausztria, Belgium, a Cseh Köztársaság, Dánia, Észtország, Finnország, Franciaország, Görögország, Magyarország, Olaszország, Lettország, Litvánia, Luxemburg, Málta, Hollandia, Lengyelország, Portugália, Szlovákia, Szlovénia, Spanyolország és Svédország, valamint Norvégia és Izland.

[4] A külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i 539/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 81., 1. o.).

[5] A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és az európai ombudsmannak a közösségi jog megsértése miatt a panaszossal fennálló kapcsolatokról (HL 2002., C 244., 5. o.).

[6] A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról, COM(2008) 840/3. A honlap a http://ec.europa.eu/justice_home/news/intro/doc/com_2008_840_en.pdf címen érhető el . [Link]

[7] Idem, 3.2. szakasz, 5. o.

[8] A közlemény 3. pontja második bekezdésének ötödik francia bekezdése.